EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 15.7.2021.
COM(2021) 414 final

2021/0234 (NLE)

Prijedlog

PROVEDBENE ODLUKE VIJEĆA

o suspenziji određenih odredaba Uredbe (EZ) 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na Irak

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

• Razlozi i ciljevi prijedloga

U skladu s člankom 25.a stavkom 2. Zakonika o vizama[1] Komisija redovito ocjenjuje suradnju trećih zemalja u pogledu ponovnog prihvata i najmanje jednom godišnje izvješćuje Vijeće.

Komisija je 10. veljače 2021. donijela svoju ocjenu na temelju podataka i informacija iz 2019. koje su dostavile države članice EU-a i zemlje pridružene Schengenu te je izvješće[2] proslijedila Vijeću.

Na temelju navedene analize i uzimajući u obzir cjelokupne odnose Unije s predmetnom trećom zemljom, Komisija može zaključiti da određena treća zemlja ne surađuje dovoljno i da je stoga potrebno poduzeti mjere. U tom kontekstu treba napomenuti da je ponovni prihvat vlastitih državljana obveza na temelju međunarodnog prava.

U slučaju nedostatne suradnje Komisija u skladu s člankom 25.a stavkom 5. točkom (a) Zakonika o vizama podnosi prijedlog provedbene odluke Vijeća o suspenziji primjene određenih odredaba Zakonika o vizama u odnosu na državljane te treće zemlje. Komisija u svakom trenutku ustraje u nastojanjima da se suradnja s dotičnom trećom zemljom poboljša.

• Slučaj Iraka

Komisija je u navedenom izvješću napomenula da se postupcima identifikacije ostvaruju nezadovoljavajući ili nikakvi rezultati za države članice u kojima se donosi više od dvije trećine odluka o vraćanju izdanih iračkim državljanima i rijetko dovode do izdavanja putnih isprava. Iračka tijela surađuju samo u pogledu dobrovoljnog povratka i u vrlo iznimnim slučajevima u pogledu prisilnog vraćanja (državljani Iraka osuđeni za kazneno djelo). Nadalje, unatoč sklapanju Sporazuma o partnerstvu i suradnji između EU-a i Iraka u kolovozu 2018., ne poštuje se obveza na temelju tog sporazuma o ponovnom prihvatu vlastitih državljana koji nezakonito borave na državnom području druge stranke. Četiri države članice imaju bilateralne aranžmane, koji se rijetko poštuju ili se poštuju samo za dobrovoljni povratak ili za iračke državljane osuđene za kazneno djelo.

Od 2017. kada je uspostavljen, EU i države članice surađuju s Irakom u području migracija u okviru neformalnog dijaloga o migracijama između EU-a i Iraka. Na četiri sastanka koja su se dosad održala u okviru tog dijaloga, vraćanje i ponovni prihvat uvijek su bili važne točke dnevnog reda, a EU je stalno izražavao zabrinutost zbog nezadovoljavajuće razine suradnje Iraka u pogledu ponovnog prihvata. Na posljednjem sastanku u okviru dijaloga o migracijama (veljača 2021.) Irak je ponovno potvrdio da neće surađivati u pogledu nedobrovoljnog vraćanja.

U tom kontekstu EU je iračkim tijelima naglasio sve veću razinu nezadovoljstva među državama članicama i moguće posljedice odbijanja da se situacija promijeni, među ostalim na sastanku s Veleposlanstvom Iraka u Bruxellesu (svibanj 2021.) te u zajedničkom pismu visokog predstavnika EU-a za vanjske poslove i sigurnosnu politiku i povjerenika EU-a za migracije upućenom iračkim ministrima vanjskih i unutarnjih poslova te ministru migracija i

[1] Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama), SL L 243, 15.9.2009., str. 1.

[2] COM(2021) 55 final (EU RESTRICTED).

raseljenih osoba (lipanj 2021.). Primjerak dopisa predan je premijeru Kadhemiju 17. lipnja 2021.

Ti koraci dosad nisu doveli do bitnih konkretnih rezultata ni trajne suradnje prema pokazateljima iz članka 25.a stavka 2., među ostalim u pravodobnoj identifikaciji osoba koje nezakonito borave na državnom području država članica, izdavanju putnih isprava i organizaciji operacija vraćanja. Na temelju toga, uzimajući u obzir korake koje je Komisija dosad poduzela kako bi poboljšala razinu suradnje i uzimajući u obzir cjelokupne odnose EU-a s Irakom, smatra se da suradnja Iraka s EU-om u pitanjima ponovnog prihvata nije dovoljna i da je potrebno poduzeti mjere.

- **Cjelokupni odnosi Unije s Irakom**

Odnosi Unije s Irakom temelje se na Sporazumu o partnerstvu i suradnji koji je stupio na snagu 2018. U Strategiji EU-a za Irak (2018.) ponovno se potvrđuje predanost EU-a snažnom partnerstvu s Irakom te pružanju potpore iračkim vlastima u fazi obnove i rješavanju temeljnih političkih, socijalnih i gospodarskih uzroka nestabilnosti u zemlji. EU je važan gospodarski i sigurnosni partner Iraka. Suradnja u području migracija sveobuhvatna je, s posebnim naglaskom na upravljanju migracijama, što uključuje upravljanje granicama, migracije i razvoj, nezakonite migracije i vraćanje. O tim se pitanjima raspravlja u okviru navedenog neformalnog dijaloga o migracijama, a posljednji sastanak održan je u veljači 2021.

U raspravama na visokoj razini između EU-a i Iraka u lipnju 2021. iračka je strana izrazila spremnost na suradnju s pogođenim državama članicama u pogledu vraćanja i ponovnog prihvata, uključujući dobrovoljno vraćanje. Komisija bi poduprla ta nastojanja kao prvi korak.

- **Vizne mjere**

Područje primjene mjera

Provedbenom odlukom Vijeća trebalo bi privremeno suspendirati primjenu određenih odredaba Zakonika o vizama u pogledu iračkih državljana. Međutim, ta se suspenzija ne primjenjuje na članove obitelji (mobilnih) građana EU-a obuhvaćenih Direktivom 2004/38/EZ[3] i članove obitelji državljana trećih zemalja s pravom slobodnog kretanja jednakovrijednim onom građana Unije na temelju sporazuma između Unije i njezinih država članica, s jedne strane, i predmetnih trećih zemalja, s druge strane.

Sadržaj viznih mjera

Zbog nesuradnje Iraka u pogledu ponovnog prihvata opravdano je aktivirati sve mjere utvrđene u članku 25.a stavku 5. točki (a) Zakonika o vizama: suspenziju mogućnosti odustajanja od zahtjeva u pogledu dokumentiranih dokaza koje trebaju dostaviti podnositelji zahtjeva za vizu iz članka 14. stavka 6., suspenziju općeg roka za obradu od 15 kalendarskih dana iz članka 23. stavka 1. (što također isključuje primjenu pravila o produljenju tog razdoblja do najviše 45 dana u pojedinačnim slučajevima), suspenziju izdavanja viza za višekratni ulazak u skladu s člankom 24. stavcima 2. i 2.c i suspenziju mogućeg oslobođenja od plaćanja vizne pristojbe u skladu s člankom 16. stavkom 5. točkom (b).

[3] Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, SL L 158, 30.4.2004., str. 77.

Razdoblje primjene viznih mjera

Zakonikom o vizama propisuje se da se vizne mjere primjenjuju privremeno, ali ne postoji obveza navođenja određenog razdoblja primjene tih mjera u provedbenoj odluci. Međutim, u skladu s člankom 25.a stavkom 6. Komisija na temelju pokazatelja iz članka 25.a stavka 2. redovito procjenjuje napredak u suradnji u pogledu ponovnog prihvata, među ostalim u pravodobnoj identifikaciji osoba koje nezakonito borave na državnom području država članica, izdavanju putnih isprava i organizaciji operacija vraćanja. Komisija izvješćuje može li se utvrditi da je suradnja s dotičnom trećom zemljom u pogledu ponovnog prihvata znatno i trajno poboljšana te, uzimajući u obzir i cjelokupne odnose Unije s tom trećom zemljom, može Vijeću podnijeti prijedlog o stavljanju izvan snage ili izmjeni provedbene odluke. Ako bi se, s druge strane, vizne mjere utvrđene provedbenom odlukom pokazale neučinkovitima, trebalo bi se smatrati da se time pokreće druga faza mehanizma (predviđena člankom 25.a stavkom 5. točkom (b)).

Osim toga, u skladu s člankom 25.a stavkom 7. Komisija, najkasnije šest mjeseci nakon stupanja na snagu provedbene odluke, izvješćuje Europski parlament i Vijeće o napretku postignutom u suradnji dotične treće zemlje u pogledu ponovnog prihvata.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Predložena odluka u skladu je sa skupom usklađenih pravila zajedničke vizne politike kojima se uređuju postupci i uvjeti za izdavanje viza za planirani boravak na području država članica koji ne prelazi 90 dana u bilo kojem razdoblju od 180 dana.

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

EU promiče sveobuhvatan pristup migracijama i prisilnom raseljavanju koji se temelji na zajedničkim vrijednostima i odgovornostima. U novom paktu o migracijama i azilu planiran je razvoj i produbljivanje prilagođenih sveobuhvatnih i uravnoteženih partnerstava radi poticanja suradnje u svim relevantnim aspektima, a to su:

– pružanje zaštite onima kojima je potrebna zaštita i potpora zemljama i zajednicama domaćinima,

– izgradnja gospodarskih prilika i rješavanje temeljnih uzroka nezakonitih migracija i prisilnog raseljavanja,

– potpora partnerima kako bi unaprijedili upravljanja migracijama,

– poticanje suradnje u području vraćanja i ponovnog prihvata,

– izgradnja zakonitih putova u Europu.

Suradnja između država članica i trećih zemalja u pogledu ponovnog prihvata državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom važan je element te politike. Kako bi se ojačala takva sveobuhvatna partnerstva i osigurala potpuna suradnja trećih zemalja, EU treba mobilizirati sve dostupne alate, uključujući razvojnu suradnju, trgovinu ili vize.

2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Uredba (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama), članak 25.a stavak 5. točka (a).

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Nije primjenjivo.

- **Proporcionalnost**

Predložene mjere čiji je cilj potaknuti Irak na poboljšanje suradnje u pogledu ponovnog prihvata nezakonitih migranata razmjerne su cilju koji se želi postići. Te mjere ne utječu na mogućnost podnošenja zahtjeva za vizu i odobravanja vize, već se odnose na određene aspekte postupka za izdavanje vize ili na vizne pristojbe.

3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- ***Ex post* evaluacije/provjere primjerenosti postojećeg zakonodavstva**

Nije primjenjivo.

- **Savjetovanja s dionicima**

Nije primjenjivo.

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Nije primjenjivo.

- **Procjena učinka**

Nije primjenjivo.

- **Primjerenost i pojednostavnjenje propisa**

Nije primjenjivo.

- **Temeljna prava**

Predložene mjere ne utječu na mogućnost podnošenja zahtjeva za vizu i dobivanja vize te se njima poštuju temeljna prava podnositelja zahtjeva, posebno poštovanje obiteljskog života.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Nije primjenjivo.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja**

Nije primjenjivo.

- **Dokumenti s objašnjenjima (za direktive)**

Nije primjenjivo.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Nije primjenjivo.

2021/0234 (NLE)

Prijedlog

PROVEDBENE ODLUKE VIJEĆA

o suspenziji određenih odredaba Uredbe (EZ) 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća u odnosu na Irak

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 810/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uspostavi Zakonika Zajednice o vizama (Zakonik o vizama)[4], a posebno njezin članak 25.a stavak 5. točku (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

(1) U Sporazumu o partnerstvu i suradnji između Europske unije i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Iraka, s druge strane[5], koji je stupio na snagu 1. kolovoza 2018., ponavlja se uobičajena obveza obiju stranaka da ponovno prihvate vlastite državljane koji se nezakonito nalaze na državnom području druge stranke (članak 105. stavak 3.). Irak ne poštuje tu obvezu, što potvrđuje i njegovo stajalište da ne želi surađivati u pogledu nedobrovoljnog vraćanja. Države članice također su suočene s lošom suradnjom Iraka u svim aspektima postupka vraćanja.

(2) Komisija je u više navrata pozvala Irak da poboljša suradnju u pogledu ponovnog prihvata državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom i da u potpunosti provede odredbe o ponovnom prihvatu vlastitih državljana iz Sporazuma o partnerstvu i suradnji između EU-a i Iraka, posebno u okviru neformalnog dijaloga o migracijama između EU-a i Iraka (uspostavljenog 2017.), kao i u usmenoj i pisanoj komunikaciji s predstavnicima iračke vlade, te posebno izražava sve veću zabrinutost u tom pogledu i naglašava moguće posljedice neuspjeha u poboljšanju suradnje u području ponovnog prihvata.

(3) Uzimajući u obzir korake koje je Komisija dosad poduzela kako bi poboljšala razinu suradnje i cjelokupne odnose EU-a s Irakom, smatra se da suradnja Iraka s EU-om u pitanjima ponovnog prihvata nije dovoljna te da je potrebno poduzeti mjere.

(4) Stoga bi za državljane Iraka trebalo privremeno obustaviti primjenu određenih odredaba Uredbe (EZ) br. 810/2009. To se smatra najučinkovitijim djelovanjem s ciljem poticanja iračkih tijela da poduzmu potrebne mjere za poboljšanje suradnje u pitanjima ponovnog prihvata. Privremena suspenzija ne primjenjuje se na državljane Iraka koji podnose zahtjev za vizu i koji su članovi obitelji građanina Unije na kojeg se primjenjuje Direktiva 2004/38/EZ ili državljanina treće zemlje s pravom slobodnog

[4] SL L 243, 15.9.2009., str. 1.

[5] SL L 204, 31.7.2012., str. 20. (tekst Sporazuma), SL L 203, 10.8.2018., str. 1. (Odluka Vijeća o sklapanju Sporazuma).

kretanja jednakovrijednim onom građana Unije na temelju sporazuma između Unije i njezinih država članica, s jedne strane, i treće zemlje, s druge strane.

(5) Mjere privremene suspenzije utvrđene su u članku 25.a stavku 5. točki (a) Zakonika o vizama: suspenzija mogućnosti odustajanja od zahtjeva u pogledu dokumentiranih dokaza koje trebaju dostaviti podnositelji zahtjeva za vizu iz članka 14. stavka 6., suspenzija općeg roka za obradu od 15 kalendarskih dana iz članka 23. stavka 1. (što također isključuje primjenu pravila o produljenju tog razdoblja do najviše 45 dana u pojedinačnim slučajevima), suspenzija izdavanja viza za višekratni ulazak u skladu s člankom 24. stavcima 2. i 2.c te suspenzija mogućeg oslobođenja od plaćanja vizne pristojbe u skladu s člankom 16. stavkom 5. točkom (b).

(6) U članku 21. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije propisano je da svaki građanin Unije ima pravo slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, podložno ograničenjima i uvjetima utvrđenima u Ugovorima i u mjerama usvojenima radi njihove provedbe. Direktivom 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća[6] provode se ta ograničenja i uvjeti. Ova Odluka ne utječe na primjenu te direktive, kojom se pravo na slobodno kretanje proširuje na članove obitelji neovisno o njihovu državljanstvu kada se pridružuju građaninu Unije ili su u njegovoj pratnji. Prema tome, ova se Odluka ne primjenjuje na članove obitelji građanina Unije na kojeg se primjenjuje Direktiva 2004/38/EZ ili državljanina treće zemlje s pravom slobodnog kretanja jednakovrijednim onom građana Unije na temelju sporazuma između Unije i njezinih država članica, s jedne strane, i treće zemlje, s druge strane.

(7) Budući da je Danska Uredbu (EZ) br. 810/2009, koja se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini, odlučila prenijeti u svoje nacionalno zakonodavsto, u skladu s člankom 4. Protokola (br. 22) o stajalištu Danske priloženom Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska je prema međunarodnom pravu obvezna provoditi ovu Odluku.

(8) Ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u kojima Irska ne sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ[7]; Irska stoga ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

(9) U pogledu Islanda i Norveške ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, koje pripadaju području iz članka 1. točke B Odluke Vijeća 1999/437/EZ[8].

(10) U pogledu Švicarske ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju

---

6 Direktiva 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljanju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ, SL L 158, 30.4.2004., str. 77.

7 Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine, SL L 64, 7.3.2002., str. 20.

8 Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999., str. 31.).

schengenske pravne stečevine[9], koje pripadaju području iz članka 1. točke B Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke 2008/146/EZ[10].

(11) U pogledu Lihtenštajna ova Odluka predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine[11], koje pripadaju području iz članka 1. točke B Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke 2011/350/EU[12].

(12) Ova Odluka predstavlja akt koji se temelji na schengenskoj pravnoj stečevini ili je na drugi način s njom povezan, u smislu članka 3. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2003., članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2005. odnosno članka 4. stavka 2. Akta o pristupanju iz 2011.,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.
Područje primjene

1. Ova se Odluka primjenjuje na državljane Iraka koji podliježu obvezi posjedovanja vize u skladu s Uredbom (EU) 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća[13].

2. Ne primjenjuje se na državljane Iraka koji su izuzeti od obveze posjedovanja vize na temelju članka 4. ili članka 6. te uredbe.

3. Ova se Odluka ne primjenjuje na državljane Iraka koji podnose zahtjev za vizu i koji su članovi obitelji građanina Unije na kojeg se primjenjuje Direktiva 2004/38/EZ ili državljanina treće zemlje s pravom slobodnog kretanja jednakovrijednim onom građana Unije na temelju sporazuma između Unije i njezinih država članica, s jedne strane, i treće zemlje, s druge strane.

Članak 2.
Privremena suspenzija primjene određenih odredaba Uredbe (EZ) br. 810/2009

Privremeno se suspendira primjena sljedećih odredaba Uredbe (EZ) br. 810/2009:

(a) članak 14. stavak 6.;

(b) članak 16. stavak 5. točka (b);

(c) članak 23. stavak 1.;

---

9 SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

10 Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008., str. 1.).

11 SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

12 Odluka Vijeća 2011/350/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011., str. 19.).

13 Uredba (EU) 2018/1806 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. studenoga 2018. o popisu trećih zemalja čiji državljani moraju imati vizu pri prelasku vanjskih granica i zemalja čiji su državljani izuzeti od tog zahtjeva (kodificirani tekst), SL L 303, 28.11.2018., str. 39.

(d) članak 24. stavci 2. i 2.c.

Članak 3.

Adresati

Ova je Odluka upućena Kraljevini Belgiji, Republici Bugarskoj, Češkoj Republici, Saveznoj Republici Njemačkoj, Republici Estoniji, Helenskoj Republici, Kraljevini Španjolskoj, Francuskoj Republici, Republici Hrvatskoj, Talijanskoj Republici, Republici Cipru, Republici Latviji, Republici Litvi, Velikom Vojvodstvu Luksemburgu, Mađarskoj, Republici Malti, Kraljevini Nizozemskoj, Republici Austriji, Republici Poljskoj, Portugalskoj Republici, Rumunjskoj, Republici Sloveniji, Slovačkoj Republici, Republici Finskoj i Kraljevini Švedskoj.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Vijeće
Predsjednik